

en Skjønssag, hvor stor en Reservecfond man maa fordrø, for at en Kjøbstadscreditforening kan ansees for at være betryggende nok. Det har ogsaa nærmest været det formelle Spørgsmaal om, hvad Statutforlaget indeholder, som har været forhandlet, og efter hvad der nu er opløst fra flere Sider, antager jeg, at den Omstændighed, at Forhandlingerne om Statuternes Indhold har medtaget en meget lang Tid, og at Statuterne ere gjenne-gaaede mange Behandlinger, er Aarsag til denne Uovereensstemmelse, idet det Udkast, som er meddeelt Thingets Medlemmer, ventelig er Resultatet af de foreløbige Forhandlinger, og derimod det Udkast, jeg holder her i min Haand, er Resultatet af Sagens endelige Behandling af Kjøbstædernes Delegerede.

David: Man kan ganske vist ikke sige, at der steer den Person nogen Uret, som faaer netop det, som han forlanger; men det er dog virkelig ikke desto mindre et Spørgsmaal, om det er rigtigst at stille Administrations- og Reservecfonden i et bestemt Forhold til den tegnede Sums Størrelse, og saa at ansee den for betryggende, idetmindste indtil den synker ned til 4 pCt. af den tegnede Sum, eller at fordrø et vist bestemt Beløb tegnet og lade Reservecfonden vedblive at stige, indtil dette Beløb er naaet. Jeg er af den Formening, at det Første vilde være rigtigere, og jeg beklager, at man ikke har holdt fast ved, hvad man foreløbigt i saa Henseende havde vedtaget. Jeg maa bemærke, at den „foreløbige“ Ud-gave af Statuterne, som jeg har, ligger temmelig nær i Tiden ved det nærværende Die-blik, thi jeg har først modtaget den for meget kort Tid siden, og jeg kan derfor ikke Andet end undre mig over, at der er en nyere Ud-gave af Udkastet. Smidlertid vil jeg gjentage, at jeg vil henstille til den høitærede Ministers og Thingets Overveelse, om ikke Creditforholdene i Almindelighed og den paatænkte Credit-anstalt i Særdeleshed vilde være bedre tjente med den Maade at fixere Reservecfondens Størrelse paa, som jeg har angivet, og som det tidligere foreløbige Udkast af Statuterne indeholdt, end med, hvad man nu tilsigter.

Dviffgaard: Jeg kan ikke unblabe ved denne Leilighed at bringe den høitærede Indenrigsminister min Tak for den Smøbekommen, som ved dette Lovforslag er viist Kjøbstæderne, og ligeledes vil jeg benytte Leiligheden til at takke de ærede Medlemmer af Communalbestyrelserne, som have arbeidet hen til denne Sags Realisation, og ikke mindre de særdeles dygtige og begavede Mænd, der udenfor Provindsen væsentlig have bidraget til at skaffe dette Forslag tilbeie. At der længe har været følt en stærk Trang til et Lovforslag som det nærværende, troer jeg, at Enhver, som kender Forholdene i Jylland, forlængst vil have overbeviist sig om. Jeg maa ganske vist indrømme det ærede 5te Medlem for Ide Kredt (Brasch), at de Betingelser, som ere opstillede, synes at være overmaade strenge for Laantagerne; jeg nærer imidlertid det Haab, at Obligationerne ved den særdeles betryggende Sikkerhed, som der igjennem Lovforslagets Bestemmelser ydes Laantagerne, vilde opnaae en betydelig højere Priis end den af det ærede Medlem anførte, og derved troer jeg, at Betingelserne vilde blive nogenlunde taalelige for Laantagerne. I ethvert Fald maa jeg antage, at Jyllands Kjøbstæder vilde være bedre farne ved at have en saadan Creditforening, hvorved de muligviis kunne opnaae Noget, end ved at være satte i det Tilfælde ingen Udvei at vide. Derfor vil jeg med dette Par Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til det ærede Things Belvilie.

Melchior: Det er kun i Anledning af et nyt Princip, der er opstillet i dette Lovforslag, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. Det er jo ganske rigtigt, at man tager alle de Forholdsregler til Creditorernes Betyggelse, som ere nødvendige, især efter den Erfaring, man tidligere har gjort med den jydsk Kjøbstadscreditforening. Men det forekommer mig dog betænkeligt, naar der skal dannes en ny Creditforening, allerede fra Begyndelsen af saa at sige at karakterisere den som fallit. Det er nemlig kun i Fallittilfælde, at Creditorer faae nogen som helst Stemme ved Afgjørelsen af et Boes Anliggender; ellers er det i Reglen Indehaverne af Boet, der bestyre dets Anliggender.